

13:6

För kvarter med villabebyggelse har vattenförsörjning och avlopp ordnats genom anslutning till allmänna va-ledningar belägna huvudsakligen utmed kvarterets ena långsida, varvid äldre bebyggelse på den motsatta långsidan anslutits medelst enskilda ledningar genom andra fastigheter. För fyra nybebyggda fastigheter belägna utmed den långsida som saknat allmänna ledningar har kommunen upprättat gemensamma förbindelsepunkter på de befintliga, allmänna ledningarna vid änden av u-område, som sträcker sig över annan fastighet fram mot de nybebyggda fastigheterna. Förfarandet har ansetts strida mot 13 § VAL 1970. Oaktat u-området inte gränsat till alla de nybebyggda fastigheterna har kommunen där emot ansetts berättigad att bestämma förbindelsepunkter för dessa vid områdets gräns mot två av fastigheterna.

Cepro Intressenter Aktiebolag ägde tomterna nr 25, 26, 27 och 28 i kvarteret Murgrönan i Lidingö kommun. De ligger inom verksamhetsområdet för Lidingö kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning. -- Kvarteret Murgrönan begränsas i sydost av Banvägen, i sydväst av Videvägen, i nordväst av Videvägen jämte parkmark och i nordost av Vattenvägen. Utmed Banvägen ligger tomterna nr 12 - 17. Utmed Videvägen ligger i sydväst tomterna nr 1 och 2 och i nordväst tomterna nr 3, 4 och 21 samt bolagets tomter nr 25 - 28. Videvägen avslutas i nordöstra änden med en vändplan framför tomten nr 28. Mellan vändplanen och Vattenvägen ligger tomten nr 9. Området nordväst om Videvägen utgöres av parkmark. -- Bolagets fastigheter bildades år 1974. Murgrönan 25 och 26 hade tidigare utgjort Murgrönan 6 och gränsar i sydost mot tomten nr 14. Murgrönan 27 och 28 hade bildats av Murgrönan 23 och gränsar i sydost huvudsakligen mot tomten nr 13. Fastighetsbildningen föregicks av viss fastighetsreglering och genomfördes efter det att bolaget förvärvat tomterna nr 6 och 23. -- Stadsplan för kvarteret Murgrönan m.m. fastställdes första gången år 1936. Planen ändrades och utvidgades år 1969, varvid området nordväst om Videvägen utlades till park och Videvägen blev återvändsgata. Tidigare gällande bestämmelser för kvarterets bebyggande ändrades därjämte i så måtto att två u-områden utlades inom kvarteret, ett från Banvägen genom Murgrönan 13 och den del av Murgrönan 23 som numera ingår i Murgrönan 27 till Videvägen och ett från Banvägen genom Murgrönan 15 till Murgrönan 21. Bägge områdena angränsade Murgrönan 6. I stadsplanebestämmelserna föreskrevs att på u-områdena inte fick vidtas anordningar som hindrade framdragande eller underhåll av underjordiska allmänna ledningar. Denna stadsplanebestämmelse är alltså gällande. --- Samtliga fastigheter inom kvarteret Murgrönan är bebyggda med villor. Bebyggelsen har uppförts successivt, med början år 1906. På var och en av bolagets fastigheter uppfördes, med byggstart under första halvåret 1974, en enfamiljsvilla. - De allmänna va-ledningar som betjänar kvarteret Murgrönan är förlagda till Vattenvägen, Banvägen och den del av Videvägen som ligger sydväst om kvarteret. I Banvägen och nyssnämnda del av Videvägen finns - förutom renvattenledning - endast ett ledningsnät för avlopp, men avsikten är att komplettera detsamma med separat ledningsnät för dagvattenavlopp. De befintliga ledningarna anlades ursprungligen av en exploatör - ett enskilt bolag - men senare övertagits av kommunen. -- Tomten nr 3, bebyggd år 1952,

tomten nr 4, bebyggd år 1910, och tomten nr 21, bebyggd år 1972 samtliga belägna utmed den del av Videvägen som saknar allmänt ledningsnät - fick sina va-installationer kopplade till ledningsnätet i Banvägen via ledningar, som dragits genom respektive Murgrönan 17, Murgrönan 16 och u-området på Murgrönan 15. Förbindelsepunkter för fastigheterna bestämdes så att de ligger på respektive servisledning intill kvarterets gräns mot Banvägen. -- Sedan bolaget i anslutning till att byggnadslov söks för nybebyggelsen på Murgrönan 25 - 28 begärt att få bruksrätt för dessa fastigheter till kommunens allmänna va-anläggning, upprättade kommunen för samtliga fastigheter gemensamma förbindelsepunkter - avseende renvatten och spillvattenavlopp - intill det ställe, där u-området över Murgrönan 13 når kvarterets sydöstra gräns mot Banvägen. På karta markerades därjämte - med motsvarande belägenhet - blivande förbindelsepunkt för tillkoppling av fastigheternas dagvatteninstallation till kommunens tillämnade dagvattenledning i Banvägen. De anvisade förbindelsepunkterna ligger ungefär 50 m från sydöstra gränsen för Murgrönan 27.

Bolaget förklarade sig ej godta det läge för fastigheternas förbindelsepunkter som bestämts av kommunen och väckte med anledning därav hos Va-nämnden talan mot kommunen. I avvaktan på att tvisten mellan parterna avgjordes ombesörjde bolaget emellertid - i enlighet med en med kommunen träffad överenskommelse - ledningsdragning för renvatten, spillvattenavlopp och dagvattenavlopp från de anvisade förbindelsepunkterna genom u-området på Murgrönan 13 och Murgrönan 27 till ett förgreningssälle på sistnämnda fastighet samt därifrån vidare inom de egna fastigheternas markområden och i delvis gemensamma rörgravar till de nyuppförda husen. Det ställe där ledningarna skär gränsen mellan Murgrönan 13 och 27 ligger ungefär 25 meter från närmaste del av Murgrönan 25, ungefär 5 meter från närmaste del av Murgrönan 26 och ungefär 15 meter från närmaste del av Murgrönan 28.

Bolaget anförde hos Va-nämnden: Enligt 13 § lagen om allmänna vatten- och avloppsanläggningar skall förbindelsepunkt, om ej särskilda skäl föranleder annat, vara belägen i fastighetens omedelbara närhet. Vad gäller bolagets fastigheter föreligger ej särskilda skäl som berättigar till avsteg från huvudregeln i lagrummet. Bolaget hävdar att kommunen i enlighet med denna regel rätteligen bör upprätta särskilda förbindelsepunkter för var och en av bolagets fastigheter invid fastighetens gräns mot Videvägen. Såsom ett alternativ härtill har vid de överläggningar som förts mellan parterna framförts tanken på att upprätta gemensamma förbindelsepunkter för de fyra fastigheterna i u-området invid gränsen mellan Murgrönan 13 och 27. Även detta alternativ innebär emellertid avsteg från huvudregeln, eftersom förbindelsepunkterna för Murgrönan 25, 26 och 28 då inte skulle komma att vara belägna i omedelbar närhet av dessa fastigheter.

På grund av det anförda yrkade bolaget att Va-nämnden måtte fastställa dels att kommunen icke fullgjort sin skyldighet enligt 13 § nämnda lag genom att förlägga förbindelsepunkterna invid gränsen mellan Banvägen och Murgrönan 13, dels att kommunen ej heller skulle, såvitt gäller Murgrönan 25, 26 och 28, fullgöra sin skyldighet enligt lagrummet genom att förlägga förbindelsepunkterna för dessa fastigheter i u-området invid gränsen mellan Murgrönan 13 och 27.

Kommunen bestred denna talan och anförde: Förbindelsepunkter för bolagets fastigheter i Videvägen förutsätter att kommunen anlägger va-ledningar endera på en sträcka av ungefär 200 meter från

sydväst i Videvägen fram till fastigheterna eller ock från Banvägen i u-området över Murgrönan 13 och 27 till Videvägen samt vidare från detta ställe till fastigheternas gränser mot Videvägen, vilket sammanlagt skulle innebära omkring 140 meters ledningsdragning. Kostnaderna skulle uppgå till 260 000 kr för det förra alternativet och 185 000 kr för det senare alternativet. Dessa höga kostnader utgör ett särskilt skäl att förlägga förbindelsepunkterna vid kvartersgränsen mot Banvägen. Vidare har ägarna av övriga fastigheter i kvarterets nordvästra del utmed Videvägen anvisats förbindelsepunkter vid kvartersgränsen mot Banvägen. Fastighetsägarna inom kvarteret skulle således inte komma att behandlas lika om förbindelsepunkter för bolagets fastigheter anvisades på annan plats än som skett. Även detta förhållande utgör ett särskilt skäl att förlägga förbindelsepunkten till kvartersgränsen vid Banvägen. - En förläggning av förbindelsepunkterna för bolagets fastigheter till u-området i gränsen mellan Murgrönan 13 och 27 innebär att kommunen måste anlägga ledningar från Banvägen över Murgrönan 13 i u-området på en sträcka av omkring 55 meter. Kostnaden härför skulle uppgå till cirka 70 000 kr. Även denna kostnad är så hög att den utgör ett särskilt skäl att i stället förlägga förbindelsepunkten till kvartersgränsen mot Banvägen. Fördelad på bolagets fyra fastigheter överstiger kostnaden väsentligt genomsnittskostnaden för anslutning av en fastighet till kommunens va-anläggning. Den taxeenliga anläggningsavgiften för en fastighet består f n av en grundavgift om 3 000 kr, avsedd att täcka kostnaderna för en servisuppsättning, samt en rörlig avgift om 10 kr per m² tomtyta och 40 kr per m² våningsyta, avsedd att täcka fastighetens andel i kostnaderna för det lokala röret och för viss del av huvudanläggningarna. Anläggningsavgiften för var och en av bolagets fastigheter kan enligt taxan beräknas till ungefär 15 000 kr. Om kommunen, i stället för att upprätta förbindelsepunkter i Banvägen, valt att bygga ut den allmänna anläggningen till fastigheternas omedelbara närhet, hade så höga kostnader uppkommit att kommunen varit berättigad att påföra fastigheterna förhöjda avgifter. I tre motsvarande fall, avseende områden i Furutorp samt vid Lingonstigen och Söderkroken, där ledningskostnaderna uppgått till högre belopp än som svarar mot vad anläggningsavgifterna enligt gällande taxa skall täcka, har förhöjda anläggningsavgifter uttagits.

Bolaget genmälde: Vad kommunen åberopat innefattar inte några särskilda skäl att förlägga förbindelsepunkterna på annat ställe än i omedelbar närhet av fastigheterna. Kvarteret Murgrönan ligger inom ett tätbebyggt område. Terrängförhållandena avviker inte från förhållandena inom övriga delar av Lidingö. Bolagets fastigheter skiljer sig inte från normalfallen vad gäller va-anslutning och skall därför behandlas såsom normalfall. På grund av oskicklig planering från kommunens sida har några va-ledningar inte anlagts i Videvägen. Planer fanns redan år 1952 på att anlägga ledningar från Vattenvägen mot sydväst till Videvägen. Så sent som vid stadsplaneändringen år 1969 hade det funnits möjlighet att planera för en sådan lösning av problemet. Kommunen borde ha insett att bebyggelse skulle komma till stånd utmed Videvägen i den nordvästra delen av kvarteret. Kommunen har, i stället för att anlägga va-ledningar i Videvägen, successivt tvingat ägarna till fastigheterna utmed nämnda väg att ansluta sig till ledningarna i Banvägen.

Kostnaderna för att anlägga ledningar från sydväst i Videvägen till fastigheterna skulle inte uppgå

till mer än 150 000 kr. Sprängning skulle behövas endast på en sträcka av 120 m. På resten av sträckan finns redan en ledningsgrav för andra ledningar. Kostnaden för att i stället anlägga ledningar från Banvägen genom u-området över Murgrönan 13 och 27 till Videvägen skulle uppgå till 140 000 kr. På 35 m av denna sträcka har sprängning redan utförts för en blivande dagvattenledning. Kommunens kostnader för att anlägga ledningar från fastigheterna mot nordost till Vattenvägen hade emellertid blivit avsevärt lägre än kostnaderna för vart och ett av de angivna alternativen. Vid en prövning av frågan, om kostnadsskäl motiverar avsteg från lagens huvudregel, bör därför kostnaderna för ledningsdragning till Vattenvägen tagas till utgångspunkt. De fall där kommunen uttagit förhöjd anläggningsavgift på grund av att ledningskostnaderna varit höga är inte jämförbara med det nu förevarande fallet. Furutorpsområdet ligger sålunda en mil från övrig bebyggelse. Av de båda återstående fallen avsåg det ena ett sommarstugeområde och det andra ett bostadsområde som ligger högt uppe på ett berg.

Kommunen invände: Kommunen har saknat möjlighet att påverka planeringen av va-nätet i det område, där bolagets fastigheter ligger, eftersom va-nätet där inte anlagts av kommunen. När 1969 års stadsplan antogs gällde 1955 års lag om allmänna vatten- och avloppsanläggningar. Eftersom gemensamma ledningar enligt den lagen alltid var att betrakta som allmänna, angavs i planen att u-området var avsett för sådana ledningar. U-området över Murgrönan 7 och 13 lades ut med tanke på en blivande dagvattenledning från området norr om bolagets fastigheter. Det var aldrig planerat att kommunen skulle anlägga andra va-ledningar genom kvarteret i u-området upp till Videvägen. Allt sedan tillkomsten av 1970 års lag om allmänna vatten- och avloppsanläggningar har kommunens politik varit att undvika ledningar i kvartersmark. Det skulle med hänsyn härtill vara helt fel att för bolagets fastigheter upprätta förbindelsepunkter i kvartersmark. Det är bolaget som satt igång gruppbebyggelsen och bolaget får därför svara för ledningarna från fastigheterna till Banvägen. De fyra fastigheterna kan mycket väl bära den extra kostnad som det blir fråga om.

Va-nämnden yttrade:

Nu gällande lag (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (VAL 70) utgår - i likhet med 1955 års va-lag (VAL 55) - ifrån att allmän va-anläggning regelmässigt skall byggas ut så att dess ledningsnät når de fastigheter som skall betjäna av anläggningen. Ståndpunkten är främst förestavad av likställighetsskäl; bl.a. skulle det eljest bli mycket svårt att utan orättvisa i fråga om brukarnas kostnader för egna servisledningar bestämma sträckningen av de allmänna ledningarna på ett från teknisk och ekonomisk synpunkt lämpligt sätt.

I överensstämmelse härmed gäller enligt 13 § andra punkten VAL 70 den huvudregeln att förbindelsepunkt - med vilken bl.a. åsyftas att markera gränsen mellan allmän va-anläggning och ansluten fastighets va-installation - skall vara belägen i omedelbar närhet av den fastighet som skall betjäna av anläggningen. Bara när särskilda skäl föranleder det, får förbindelsepunkten läggas på längre avstånd från fastigheten. I lagen anges inte närmare i vilka fall undantagsregeln är tillämplig. I lagmotiven erinras om sambandet mellan 13 § och de principer som gäller för avgiftsfördelning mellan fastigheterna; om exempelvis förhållandena var sådana att huvudmannen enligt dessa principer skulle ha rätt att

av viss brukare ta ut ersättning för de särskilda kostnader som fastighetens anslutning föranledde, kunde motsvarande resultat uppnås genom att förbindelsepunkten lades på visst avstånd från fastigheten, varefter fastighetsägaren själv fick bekosta ledning från denna punkt till fastigheten.

I fråga om avgiftsfördelningen är i 26 § VAL 70 föreskrivet att denna skall ske efter skälig och rättvis grund. Bestämmelsen får anses väsentligen innefatta de mera utförliga föreskrifter i ämnet som VAL 55 innehöll. Där föreskrevs - i 15 § första stycket - som huvudregel att avgifterna skulle stå i skäligt förhållande till fastigheternas större eller mindre nytta av va-anläggningen. Om på grund av bebyggelsens lokalisering, terrängförhållandena eller andra omständigheter kostnaden för anslutning av viss eller vissa fastigheter var avsevärt högre eller lägre än för övriga fastigheter, fick - enligt 15 § andra stycket - avgifterna anpassas med hänsyn härtill. Enligt 15 § tredje stycket fick vidare på varje fastighet läggas kostnad för servisledning och andra för fastigheten särskilt avsedda anordningar.

Kommunen har i förevarande mål hävdatt att beslutet att förlägga förbindelsepunkterna för bolagets tomter i Banvägen står i överensstämmelse med principen om skälig och rättvis avgiftsfördelning och att därigenom särskilda skäl föreligger att avvika från huvudregeln i 13 § andra punkten VAL 70. Härvid har kommunen åberopat att vid en förläggning av förbindelsepunkterna till Videvägen eller sydöstra gränsen av Murgrönan 27 kostnaderna för anslutning av bolagets tomter skulle komma att bli väsentligt högre än den nuvarande genomsnittskostnaden för anslutning av fastigheter inom verksamhetsområdet för anläggningen. Kommunen har vidare åberopat att ägarna av de tidigare anslutna tomterna 3, 4 och 21 i kvarteret själva fått bekosta ledningar från tomterna till förbindelsepunkter i Banvägen; med hänsyn härtill och till att kommunen eljest inom områden med särskilt höga kostnader för va-försörjning tar ut förhöjda va-avgifter av fastighetsägarna skulle det vara oförenligt med likställighetsprincipen att inte låta bolaget bekosta ledningarna från Banvägen till sina tomter. I sammanhanget har kommunen ytterligare hänvisat till att gruppbebyggelsen på bolagets mark tillkommit på bolagets initiativ och att det därför och med hänsyn till fastigheternas ekonomiska bärkraft är skäligt att bolaget svarar för ledningskostnaden.

Tomterna i kvarteret Murgrönan har bebyggts successivt under en lång följd av år. Den första bebyggelsen tillkom redan i början av 1900-talet. Väsentliga delar av kvarteret har blivit bebyggda, innan nu förhärskande principer för planering av bebyggelse och va-försörjning börjat tillämpas. Tomterna är relativt stora - huvudparten är i storleksordningen 1 000 - 2 000 kvadratmeter - och de har bebyggts med villor. Va-nätet, som ursprungligen anlagts av enskild exploatör, har i befintligt skick införlivats med det kommunala va-nätet. Efter hand som bebyggelsen i kvarteret fortskridit har fastigheternas behov av vattenförsörjning och avlopp tillgodosetts genom att deras ledningar kopplats till befintliga huvudledningar i Banvägen och Vattenvägen samt i Videvägen utmed kvarterets sydvästra gräns. För flertalet fastigheter har detta inneburit att installationen kunnat kopplas till det allmänna nätet omedelbart utanför tomtgränsen. När 1969 års stadsplan tillkom, återstod såsom obebyggda allenast tomten nr 5 (nu motsvarande tomten nr 21) samt de bägge tomterna nr 6 och 7 (sedermera 23), vilka sedan bolaget förvärvat dem uppdelats i fyra tomter, nr

25-28. Vid planläggningen reserverades markutrymmen för allmänna ledningar i u-områden, som sträckte sig från Banvägen genom enskilda tomter till de bebyggda tomterna nr 5-7 och det måste antagas att man då räknat med att tomternas behov av vattenförsörjning och avlopp skulle tillgodoses genom anslutning via ledningar i dessa områden till ledningsnätet i Banvägen. En sådan lösning torde också ha framstått såsom lämplig med tanke på rådande nivåskillnader inom kvarteret - från Videvägens nordöstra del sluttar marken nedåt mot Banvägen med en höjdskillnad mellan de båda vägarna om närmare 10 meter.

Under föreliggande omständigheter får såsom mest ändamålsenligt godtagas att vattenförsörjning och avlopp för bolagets fastigheter ordnas via gemensamt ledningsnät i u-området genom Murgrönan 13. Den härför erforderliga utbyggnaden av kvarterets va-nät får i betraktande av nätets struktur och med hänsyn till kravet på skälighet och rättvisa brukarna emellan bedömas vara i första hand en va-kollektivets angelägenhet. Med va-lagens fördelningsprinciper kan sålunda ej anses förenligt att kostnaden för en dylik åtgärd skall bäras enbart av de fastigheter för vilka den nytillkomna ledningssträckan är av omedelbar betydelse. Däremot kan under vissa betingelser ifrågakomma att dessa fastigheter får bära en större andel av kostnaden än som skulle bli fallet, om bidragsskyldigheten fördelades mellan va-anläggningens brukare uteslutande efter nyttan av anläggningen, eller att - till åstadkommande av motsvarande resultat vad gäller fördelningen av bidragsskyldigheten - fastigheternas ägare själva får utföra och bekosta viss del av ledningssträckan. Som förut angivits föreligger skäl härtill, om utbyggnaden av ledningsnätet drar väsentligt högre kostnad än som genomsnittligt är fallet beträffande övriga fastigheter inom va-anläggningens verksamhetsområde och denna merkostnad tillika är föranledd av sådana speciella omständigheter som avsågs i 15 § andra stycket VAL 55.

Den mark som ingår i bolagets fastigheter, var så sent som vid tiden för tillkomsten av 1969 års stadsplan fördelad på två tomter. Enligt stadsplanen avsågs var och en av dessa skola bebyggas med ett fristående bostadshus. Vid en bebyggelse i enlighet härmed skulle vattenförsörjning och avlopp för bägge fastigheterna ha kunnat ordnas via u-området i Murgrönan 13 och kommunen skulle såsom huvudman för den allmänna va-anläggningen i förhållande till båda fastigheterna ha fullgjort vad på kommunen ankom genom att bygga ut anläggningen intill det ställe där u-området mötte fastigheternas sydöstra gräns. En sådan utbyggnad av ledningsnätet, innebärande att förbindelsepunkter upprättas vid nyssnämnda gräns, är även med nuvarande fastighetsindelning tillräcklig för att huvudmannen skall anses i förhållande till den nybildade tomten nr 27 ha fullgjort sina förpliktelser enligt huvudregeln i 13 § andra punkten VAL 70. Däremot krävs för att ledningsnätet jämväl skall nå fram till de nybildade tomterna nr 25, 26 och 28 ytterligare ledningsarbeten, vilka, om de skulle ha genomförts i huvudmannens regi, inte lämpligen bort utföras på annat sätt än genom att ledningsnätet förlades i u-området genom Murgrönan 27 och i Videvägen. Denna ytterligare ledningsdragning skulle även med den kostnadsuppgift som bolaget lämnat ha föranlett betydande merkostnad och medfört att totalkostnaden för anslutning av Murgrönan 25, 26 och 28 kommit att väsentligt överstiga genomsnittskostnaden för fastigheter inom övriga delar av an-

läggningens verksamhetsområde. Merkostnaden är i sin helhet föranledd av att bolaget vid sin exploatering valt ett mera intensivt utnyttjande av markområdet än som avsetts vid stadsplanens tillkomst och att området såsom en följd härav kommit att indelas i flera registerenheter. Nu angivna förhållande får anses utgöra en sådan omständighet som enligt va-lagens fördelningsprinciper skall beaktas, när det gäller att fastställa bolagets skyldighet att bidra till kostnaderna för den allmänna va-anläggningen och som i sådant sammanhang bort leda till att bolaget såsom ägare av nyss nämnda tomter fått i enlighet med därutinnan meddelad föreskrift i kommunens va-taxa vidkännas en avgiftsförhöjning motsvarande merkostnaden. Vid nu angivna förhållanden föreligger ej laga hinder för kommunen att - till uppnående av motsvarande resultat i fråga om bidragsskyldighetens fördelning - jämväl för tomterna nr 25, 26 och 28 upprätta förbindelsepunkter i u-området vid gränsen mellan Murgrönan 13 och Murgrönan 27 samt att låta bolaget på egen bekostnad utföra det ytterligare ledningsarbete som erfordras inom av bolaget disponerade markområden. Ej heller möter enligt va-lagens bestämmelser hinder mot att på nyssnämnda ställe upprätta för tomterna 25-28 gemensamma förbindelsepunkter. Vad däremot beträffar ledningssträckan mellan Banvägen och det nyss angivna stället har kommunen inte förebragt någon omständighet som enligt här redovisade fördelningsprinciper bör föranleda att bolagets fastigheter påföres större andel i utbyggnadskostnaden än som följer vid en tillämpning av principen om fördelning av va-anläggningens totalkostnader brukarna emellan efter vars och ens nytta av anläggningen. Från gällande principer om avgiftsfördelning kan således inte härledas något skäl som berättigar till en förläggning av fastigheternas förbindelsepunkter vid Banvägen. Ej heller i övrigt föreligger, såvitt utredningen i målet ger vid handen, skäl som enligt 13 § andra punkten VAL 70 bör föranleda att förbindelsepunkterna läggs på längre avstånd från bolagets fastigheter än som förut angivits. Va-nämnden - som anmärker att det av kommunen åberopade förhållandet att tomterna nr 3, 4 och 21 tidigare fått sina förbindelsepunkter upprättade vid Banvägen inte kan tillmätas någon självständig betydelse, när det gäller att avgöra den nu förevarande tvistefrågan - finner på anförda skäl att kommunens förfarande att upprätta för tomterna nr 25-28 gemensamma förbindelsepunkter invid kvartersgränsen mot Banvägen ej innefattar fullgörelse av vad som enligt nyssnämnda lagrum åligger kommunen.

I enlighet med det anförda skall bolaget vinna bifall till sitt förstahandsyrkande, medan däremot andrahandsyrkandet skall lämnas utan bifall.

Va-nämnden fastställde att kommunens förfarande att upprätta förbindelsepunkter för tomterna nr 25, 26, 27 och 28 i kvarteret Murgrönan invid kvarterets gräns mot Banvägen ej innefattar fullgörelse i förhållande till bolaget av den skyldighet som enligt 13 § VAL 70 åvilar kommunen.

Beslut: 1975-12-05, BVA 48

Mål nr: VA 47/74

*Litteratur: prop.1970:118 s. 141 f, Körlof s. 77 f,
Bouvin-Hedman s. 87 f*